

[Jacob Sørensen.]

håber, det vil være muligt at drøfte dette forhold og få det ændret i det udvalg, der vil blive nedsat.

Desuden er der tre andre ændringer, som jeg mener vil få en meget uheldig indfyldelse. Det er for det første bestemmelsen i § 4, stk. 4, hvorefter fæstemål i tilfælde, hvor aftalen ikke er klar, efter lovforslaget skal anses for at være indgået for en måned, i modsætning til den tidligere lov, der siger, at på landet skal fæstemål være gældende til næste ordinære skiftedag.

Det næste punkt er spørgsmålet om lønnens udbetaling månedsvist bagud. Når så dette bliver kombineret med udeladelse af bestemmelsen om, at $\frac{1}{3}$ af årslønnen skal være løn for vinterhalvåret og $\frac{2}{3}$ for sommerhalvåret, mener jeg vi kommer ind på noget, der vil virke absolut uheldigt, og vi må bestemt fraråde, at man ændrer ved bestemmelsen i § 4, stk. 4; det bør fortsat være således, at hvis der skulle være tvivl om fæstemålets varighed, skal det være til næste skiftedag, således som den gamle lov foreskrev. Jeg har i øvrigt aldrig hørt om tilfælde, hvor det har bragt problemer, og vi finder det absolut nødvendigt, at der findes en bestemmelse om, hvor stor en part af lønnen der skal gælde for vinterhalvåret og hvor stor en part for sommerhalvåret. Det er jo sådan, at der kan forekomme helårsfæste både fra november til november, men også fra maj til maj, og der kan derfor være en vanskelighed dér, som kan skade begge parter. Vi mener, det er absolut nødvendigt at have denne bestemmelse. Om det så skal være $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$, eller det skal være en anden sats, det kan vi tale om.

Det, det drejer sig om for mig, er, at loven står i så nær kontakt med de faktiske forhold som vel muligt. Selvfølgelig er det rigtigt, at parterne kan træffe aftaler om nogle af disse ting, bl. a. om lønnens fordeling mellem vinter og sommer, men vi ved jo dog, at i mange tilfælde bliver disse aftaler ikke truffet. Hvis det så kommer dertil, at fæstemålet skal ophæves, er der jo kun lovens bestemmelser at falde tilbage på, og det vil give anledning til megen vanskelighed, hvis vi får gennemført alle disse tre ændringer. Det bevirker nemlig, at lønudbetalingen for de fæstemål, der er

indgået fra efteråret, når vi kommer til forårstiden, vil være løbet væsentligt foran den faktiske fortjeneste, og der vil så være en mindre part til sommerhalvåret, end der egentlig skulle være, fordi det rent faktisk er således på landet, at lønnen i sommerhalvåret er større end vinterlønnen, og bestemmelsen i lovforslaget vil bevirke, at den ene part vil være i særlig grad interesseret i afbrydelse af fæstemålet, hvad vi mener vil være til ubodelig skade for hele ordningen.

Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at såfremt der opstår tvivlsspørgsmål mellem arbejdsgiver og medhjælper med hensyn til det værelse, arbejdsgiveren skal stille til rådighed for medhjælperen, kan sagen indankes for arbejdstilsynet. Vi mener, det er forkert at vælge arbejdstilsynet som ankeinstans; det bør retteligt være sundhedskommissionen i de forskellige kommuner, der tager sig af dette forhold.

Der er et par andre punkter, hvor ændringerne tangerer overenskomstforholdet. For det første, at man i bestemmelserne om, hvad en medhjælper er forpligtet til at gøre, siger, at han under en lovlig arbejdskonflikt ikke skal være forpligtet til at påtage sig arbejde, der ikke er hans normale arbejde. Det andet punkt, jeg vil pege på, er henvisningen i forbindelse med bestemmelserne om arbejdstidens længde til den arbejdstid, der er fastsat ved almindeligt gældende overenskomst for voksne medhjælpere. Vi mener, disse to bestemmelser bør udgå, idet loven vil omfatte personer, der er uorganiserede, og at det vil være forkert at medtage disse bestemmelser, der tangerer de overenskomstmæssige forhold.

Efter det foreliggende lovforslag skal arbejdsgiveren yde medhjælperen kost i ferietiden. Det finder jeg er unødvendigt, så længe lønnens størrelse aftales individuelt parterne imellem. Hvis man bestemmer, at der skal betales kostpenge i ferietiden, bliver dette formodentlig taget i betragtning ved fastsættelsen af den kontante løn, og så er vi nået lige vidt.

Jeg kan angående retsforholdet mellem arbejdsgiveren og medhjælperen under 18 år sige, at vi er meget utilfredse med, at man udelader den bestemmelse i den nugældende lov, at såfremt ikke andet er aftalt, gælder medhjælperlovens bestemmelser også for